

Je-žíš, Pán ži - vo - ta mé - ho, Je-žíš, Pán i sm - rti mé,
On vy - dal se - be sa - mé - ho na trý - zně - ní ve - li - ké,

a - bych vy - šel já z te - mno - sti a všel do vě - čné ra - do - sti.

Je - zu, ti - síc - krát To - bě dí - ky či - ním v té do - bě.

2. Ty ses v bídu velkou vydal, / bych já bídy byl sproštěn, /
Tys trpělivě smrt přijal, / bych já jen byl propuštěn, / Tys trpěl
pro mé hřešení, / bych neokusil trápení. / Tisíc, tisíckrát Tobě /
díky činím v té době.
3. Tvá pokora, poníženost, / pro mou pýchu trpěla, / tvá smrt
je smrti mé sladkost, / ona ji osladila, / tvá bída, úzkost i bolest /
mně působí královskou čest. / Tisíc, tisíckrát Tobě / díky činím
v té době.
4. Můj Ježíši! Já děkuji / za tvé všechny úzkosti, / Tobě srdce obětu -
ji / za tvé mnohé těžkosti, / za tvé s smrtí bojování, / za tvé velké
smilování. / Tisíc, tisíckrát Tobě / díky činím v té době.